

HOF VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 180183

BESLISSING

van 10 mei 2019

in de zaak 180183

naar aanleiding van het hoger beroep van:

verweerder

tegen:

klaagster sub 1

klaagster sub 2

hierna tezamen: klaagsters

1 HET GEDING IN EERSTE AANLEG

Het hof verwijst naar de beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Arnhem-Leeuwarden (verder: de raad) van 11 juni 2018, onder nummer 17-687, aan partijen toegezonden op 11 juni 2018. De raad heeft van de klacht van klaagsters klachtonderdeel b) voor zover gedragsregel 15 lid 1 (oud) is geschonden gegrond verklaard en de overige klachtonderdelen ongegrond verklaard. De raad heeft aan verweerder één maatregel opgelegd voor de gegronde klacht in de onderhavige beslissing tezamen met de gegronde klachten in de beslissingen van die raad, alle op dezelfde dag gewezen onder nummers 17-248, 17-594, 17-682, 17-683, 17-684, 17-685, 17-686 en 17-688. De in deze zaken opgelegde maatregel is een voorwaardelijke schorsing in de uitoefening van de praktijk voor de duur van drie maanden met een proeftijd van twee jaar. De raad heeft de in artikel 8a, derde lid, van de Advocatenwet bedoelde termijn verkort tot twee jaar. De raad heeft verweerder veroordeeld tot betaling een reiskostenvergoeding van € 50,- aan klaagster sub 2, het griffierecht van € 50,- aan klaagsters en tot betaling van de proceskosten van € 1.000,- aan de Nederlandse Orde van Advocaten. De beslissing is gepubliceerd op tuchtrecht.nl als ECLI:NL:TADRARL:2018:136.

2 HET GEDING IN HOGER BEROEP

2.1 Het beroepschrift met bijlagen van verweerder is door de griffie van het hof ontvangen op 11 juli 2018.

2.2 Het hof heeft voorts kennis genomen van:

- de stukken van de eerste aanleg;
- het verweerschrift met bijlagen van 23 augustus 2019 van klaagsters;
- de brief met bijlagen van 21 februari 2019 van verweerder;
- de brief met bijlagen van 22 februari 2019 van klaagsters;
- de e-mailberichten met bijlagen van 25 februari 2019 van klaagsters ter correctie van de op 22 februari 2019 ingezonden stukken.

2.3 Het hof heeft de zaak mondeling behandeld ter openbare zitting van 4 maart 2019, waar verweerder en klaagster sub 2 met haar kantoorgenoot [naam kantoorgenoot] zijn verschenen. Verweerder heeft gepleit aan de hand van een pleitnota, die aan het hof is overgelegd.

3 KLACHT

Voor zover in hoger beroep van belang houdt de klacht zakelijk weergegeven in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet door:

a) (...)

b) betreffende producties in strijd met de mededeling in de dagvaarding niet ten eerst dienende dag bij akte aan de rechtbank te overleggen en gelijktijdig aan klaagster sub 2 te sturen;

c) (...).

4 FEITEN

In de beslissing van de raad zijn onder randnummer 2 de feiten vastgesteld. Deze feiten zijn niet bestreden en staan ook in hoger beroep vast.

5 BEOORDELING

5.1 Het beroep van verweerder is gericht op klachtonderdeel b, voor zover dit door de raad gegrond is verklaard, en op de opgelegde maatregel. De kern van de beoordeling van het gegrond verklaarde klachtonderdeel door de raad houdt in dat verweerder in strijd met zijn mededeling in de dagvaarding heeft gehandeld door de aangekondigde producties niet gelijktijdig aan de rechtbank en klagers te sturen op de eerst dienende dag. De raad heeft vastgesteld dat verweerder erkend heeft dat hij de gelijktijdige verzending van de producties per e-mail aan klaagster sub 2 niet kan bewijzen. Hierdoor zijn naar het oordeel van de raad de belangen van klaagsters onevenredig geschaad zonder dat daarmee een redelijk doel werd gediend. In zoverre heeft verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld, aldus de raad.

5.2 Verweerder heeft in hoger beroep gemotiveerd gesteld dat hij er niet aan behoefde te twijfelen dat de producties door zijn medewerker gelijktijdig aan de rechtbank en aan de wederpartij waren verstuurd, dat de ontvangsttheorie in het advocatentuchtrecht niet van toepassing is en dat de klacht dus niet gegrond kan zijn voor zover hij niet kan aantonen dat de berichten zijn ontvangen door de wederpartij. Van belang is volgens verweerder dat hij niet de intentie had de wederpartij processtukken te onthouden.

5.3 Het hof overweegt dat verweerder verantwoordelijk is voor handelingen van zijn (juridisch) medewerker. Het lag in deze zaak op de weg van verweerder aan te tonen dat de wederpartij de bij de dagvaarding behorende producties gelijktijdig met de rechtbank heeft ontvangen. Ook in hoger beroep heeft verweerder dit niet kunnen aantonen. De raad is dan ook op goede gronden tot de conclusie gekomen dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld.

5.4 Het overige door verweerder aangevoerde bestrijdt de beoordeling van klachtonderdeel b door de raad onvoldoende en biedt geen aanleiding voor een andere beoordeling door het hof. Ook het hof acht de klacht op onderdeel b gegrond.

5.5 Verweerder heeft in zijn beroep ook geklaagd over de aan hem door de raad opgelegde maatregel van voorwaardelijke schorsing voor de duur van drie maanden met een proeftijd van twee jaar. Verweerder heeft aangevoerd dat er geen structureel beeld is van zijn handelen en dat de raad geen rekening heeft gehouden met zijn blanco tuchtrechtelijk verleden.

5.6 Ten aanzien van de maatregel overweegt het hof als volgt.

De raad heeft destijds een cluster van acht klachten tegen verweerder op één dag behandeld en in al die zaken op dezelfde dag uitspraak gedaan. Onder verwijzing naar de andere zaken heeft de raad vastgesteld dat de zaken niet op zichzelf staan en dat uit de acht gegronde klachtzaken een beeld is ontstaan dat verweerder in elk geval vanaf 2015 structureel niet of niet tijdig processtukken aan de wederpartij stuurt, hij zich daarbij verschuilt achter een vergissing van een medewerker en dat hij zich soms

in procestukken of tijdens de zitting in strijd met de waarheid uitlaat of zich niet erg welwillend opstelt ten opzichte van collega-advocaten.

5.7 Anders dan de raad heeft het hof in de onderhavige samenstelling slechts drie van de acht zaken behandeld. Naast de onderhavige zaak heeft het hof de klachten in de zaken 180185 en 180187 gelijktijdig behandeld. De overige vijf zaken zijn op een ander moment door andere leden van het hof behandeld. In die zaken moet nog uitspraak worden gedaan. Het hof kan daar niet op vooruitlopen en dus geen rekening houden met hetgeen in die andere vijf zaken aan de orde is. Anders dan de raad kan het hof dan ook niet uitgaan van een structuur in gedragingen zoals door de raad vastgesteld en hierboven omschreven onder 5.6.

5.8 Gelet op het (blanco) tuchtrechtelijk verleden, gezien de (betrekkelijk lichte) aard van het gegrond verklaarde klachtonderdeel in deze zaak en de lijn in de jurisprudentie van het hof ten aanzien van opgelegde maatregelen voor vergelijkbare gevallen, acht het hof een maatregel van waarschuwing passend en geboden in de onderhavige zaak.

5.9 Omdat het hof een maatregel oplegt, zal het hof verweerder op grond van artikel 48ac, eerste lid, Advocatenwet veroordelen in de volgende proceskosten in hoger beroep:

a) € 50,- reiskosten van klaagster sub 2;

b) € 1.000,- kosten van de Nederlandse Orde van Advocaten.

5.10 Verweerder moet op grond van artikel 48ac, vierde lid, en artikel 48aa, tweede tot en met vierde lid, Advocatenwet het bedrag van € 50,- reiskosten binnen vier weken na deze uitspraak betalen aan klaagster sub 2. Klaagster sub 2 moet daarvoor tijdig een rekeningnummer schriftelijk doorgeven aan verweerder.

5.11 Verweerder moet op grond van artikel 48ac, vierde lid, Advocatenwet het bedrag van € 1.000,- binnen vier weken na deze uitspraak overmaken naar rekeningnummer IBAN:NL85 INGB 0000 079000, BIC:INGBNL2A, t.n.v. Nederlandse Orde van Advocaten, Den Haag, onder vermelding van "kostenveroordeling hof van discipline" en het zaaknummer.

BESLISSING

Het Hof van Discipline:

- bekrachtigt de beslissing van 11 juni 2018 van de Raad van Discipline in het ressort Arnhem-Leeuwarden, gewezen onder nummer 17-687, voor zover deze aan het oordeel van het hof is onderworpen met uitzondering van de opgelegde maatregel;
- vernietigt de beslissing van 11 juni 2018 van de Raad van Discipline in het ressort Arnhem-Leeuwarden, gewezen onder nummer 17-687, ten aanzien van de opgelegde maatregel;
- legt aan verweerder de maatregel van waarschuwing op;
- veroordeelt verweerder tot betaling van de reiskosten in hoger beroep van € 50,- aan klaagster sub 2, op de manier en binnen de termijn zoals hiervóór bepaald;
- veroordeelt verweerder tot betaling van de proceskosten in hoger beroep van € 1.000,- aan de Nederlandse Orde van Advocaten, op de manier en binnen de termijn zoals hiervóór bepaald.

Aldus gewezen door mr. J. Blokland, voorzitter, mrs. P.T. Gründemann, H. van Loo, L. Ritzema, J.A. Schaap, leden, in tegenwoordigheid van mr. L.E. Verwey, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 10 mei 2019.

griffier voorzitter

De beslissing is verzonden op 10 mei 2019.